leks Rumi ellada: Peält on nemmad ennamiste kinni, ja seest pimmedad, ja ühhest ehk teisest Kohhast lähheb körwast Auk sisse, kust Innimenne woib sisse minna ehk puggeda, öiete kui ühhed müritud Keldrid. Nisugguse sisse Sara sai maetud.

§. 138. Kui Abraam nüüd ikka wannemaks läks, ja Jummal tedda kelkipiddi olli önnistand; temma ka ehk omma Surma Tund arwas liggi joudwa, siis ütles ta omma ühhe Sullasele, kes kõigewannem ta Perres olli, ja kõige Abraami Warrandusse üle wallitses; ta piddi temmale wanduma, Jehowa selle Taewa- ja Ma-Jummala jures, et ta temma Poja Isakile mitte ei wõttaks Naest neist Kanaani-Rahwa Tüttardest, kelle seas Abraam ellas; waid ta ütles: Sa pead minno Issa-Male ja minno Suggulaste Seltsi jure minnema ja sealt mo Poja Isaakile Naest wõtma.

§. 139. Abraamil olli kaks Wenda olnud, Naor ja Haran (§. 79.) Haran olli Lotti Issa ja olli Kaldea-Male, omma Sündimisse-Male, ärrasurnud, enne kui Abraam ja Lot sealt hakkasid emale minnema (§. 81.); se teise Venna Naorile olli temma Naene Milka kahhekса Poega ilmale tonud; ühhe Nimme nende seost olli Petuel. Need kõik ellasid Mesopotamia-Maal, se olli Kanaani-Maast kaugel ennamiste Pohja ehk idda pool; senna piddi Abraami kõigetruim Sullane ehk Perre-Üllewataja, Elieser nimmi, minnema, Isaakile Naest toma, Abraami omma Suggulastest.

§. 140. Suur Kartus tulli Elieseri peäle se Asja jures selle polest, kas üks-

Eesti Maarahwa Kalender 1778, lk. 21